

РЕШЕНИЕ

№ 2965

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 20.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7318** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл.7 от Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент.

Образувано по жалба на Н. Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. А. Д. от АК Х., срещу Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б., с което на основание чл.7, § 3, вр. § 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е удължен с 30 дни срокът за временно задържане на парични средства в размер на 994 285 евро.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на решението поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Навежда твърдения, че с определение от 15.06.2022 г. за одобряване на споразумение между Н. Т. и Районна прокуратура [населено място], е постановено паричните средства, като веществени доказателства по НОХД № 335/2022 г. по описа на РС Свиленград, да бъдат върнати на чуждия гражданин или негов упълномощен представител. На 18.06.2022 г., Н. Т. се явил на ГКПП „Капитан А.“, където паричните средства били преброени с машина за броене и бил съставен приемо-предавателен протокол за предаването им от служители на ТД Митница Б.. Преди това фактически да се осъществи, началникът на смяната разпоредил парите да останат на място, а Н. Т. да попълни декларация. След надлежното изпълнение на задължението да се попълни декларация паричните средства били задържани, за което била издадена Разписка № 22000737 от 18.06.2022

г. на ТД Митница Б.. С молба от 23.06.2022 г. чуждият гражданин изяснил произхода на паричните средства, но въпреки това било издадено Решение № 32-210623 от 24.06.2022г. на директора на ТД Митница – Б., с което и на основание чл.7, § 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е постановено временното им задържане за срок от 18.06.2022 г. до 18.07.2022 г. С оспореното Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. е продължен с 30 дни срокът на временното задържане, постановен с Решение № 32-210623 от 24.06.2022г.

Жалбоподателят счита, че в оспореното решение не са изложени фактически мотиви, относими към посоченото в него правно основание, а именно какви са конкретните причини за удължаване на първоначалния срок. Оспорва се липсата на възможност от страна на държавата, чрез компетентните ѝ органи, да изясни произхода на паричните средства. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изложил мотиви по каква причина е пренебрегната волята на съда по връщането на паричните средства като веществено доказателство по НОХД № 335/2022 г. С изложеното било засегнато правото на защита на лицето, допълнително накърнето поради неуведомяването му за началото на административното производство съобразно чл.26 от АПК и непредоставянето на възможност за изложи допълнителни обяснения и сведения в него или да представи доказателства, с което било възпрепятствано правото му на участие в административното производство в нарушение на чл.34 и чл.35 от АПК. Оспорва се наличието на основание по чл.7, § 3, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 за продължаване на срока на задържане. Навеждат се доводи за липса на национална материалноправна уредба във Валутния закон (ВЗ) както по отношение на правната възможност за задържане на парите, така и относно ограничението на срока, разпоредено в чл.7, § 1 от регламента – „срокът за временно задържане е строго ограничен съгласно националното право“. Въз основа на изложеното жалбоподателят навежда изводи, че с оспорената заповед е реализирана непредвидена в националното ни право санкция, като митническите органи изземват компетентността и разглеждат въпрос, който вече е решен от правораздавателните такива. Жалбоподателят счита, че описаната в акта фактическа обстановка не отговаря на обективната действителност. Оспорва извършването на преценка за необходимостта и пропорционалността на мярката, като твърди липса на доказателства, че средствата са свързани с престъпна дейност и лицето да не е изпълнило задържението си да ги декларира. Излага подробни съображения за несъответствие на мярката с целта на закона. Претендира се съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б. и да присъди сторените в производството разноски.

Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 17.01.2025 г., чрез адв. И. А. Д. от АК Х.. В тях се твърди, че след като прокуратурата и съдът са разпоредили връщането на паричните средства, което означавало, че липсва престъпление, то чрез процесната мярка се упражнявал непропорционален натиск върху гражданите с цел противозаконно да бъдат лишени от личната им собственост. Жалбоподателят поддържа, че не е имал намерение да напуска страна, поради което не е дължал деклариране на паричните средства. Вместо това, неправомерно бил принуден от митническите органи да ги декларира под претекст, че това е необходимо за тяхното връщане.

Ответникът – Директор на ТД Митница Б., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли и да постанови решение, с

което да потвърди акта. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Излага подробни съображения в писмени бележки.

Административен съд София град, като разгледа събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно, намира за установено от фактическа следното:

Не е спорно по делото, че на 11.06.2022 г., в 20.40 часа, на трасе „Изходящи леки автомобили и автобуси“ на митнически пункт (МП) „Капитан А.“, пристигнал автобус от Р.Румъния за Р.Т., в който като пътник пътувал жалбоподателя Н. Т.. Била извършена митническа проверка на автобуса, багажа на водача и пътниците, при която бил открит тайник пред задната дясна гума, в който били открити укрити и недекларирани 34 броя прозрачни плоетиленови плика, съдържащи банкноти евро в общ размер на 1 000 285 евро. При запитване от митническите инспектори на кого принадлежат, Н. Т. заявил, че са негови. На основание чл.16, ал.1, т.5 от ЗМ му било поискано писмено обяснение, в което той обяснил, че донесъл парите от Румъния. За извършената митническа проверка бил съставен Протокол № 22BG001015M001468/11.06.2022г. На Н. Т. бил съставен АУАН за нарушение по чл.18, ал.3 във връзка с чл.11а, ал.1 от Валутния закон, а разследващият митнически инспектор от отдел „Митническо разузнаване и разследване“ към ТД Митница Б., на основание чл.235 от НПК образувал Бързо производство срещу Н. Т. за престъпление по чл.251, ал.1, вр. с чл.20, ал.2 от НК.

Наказателното производство НОХД 3356/2022г. по описа на РС Свиленград, приключило с определение от 15.06.2022г., с което е одобрено споразумение по чл.382, ал.7 от НПК, с което подсъдимите, единият от които жалбоподателят, се признават за виновни по повдигнатите обвинения за съответните престъпления, като Н. Т. за деяние, представляващо неизпълнение на задължението да декларира пред митническите органи писмено във валутна митническа декларация парични средства – сума в размер на 1 000 285 евро, с обща легова равностойност 1 956 387, 41 лв., пренасяни през границата на страната, външна на ЕС – престъпление по чл.251, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК и са условно осъдени. Съдът е постановил веществените доказателства по делото - паричните средства в посочения размер, находящи се на съхранение в ТД Митница Б. на отговорно пазене и съхранение на МП „Капитан А.“, да се върнат на собственика или на правоимащото лице, от което са предадени или упълномощено от него лице.

След приключване на наказателното производство, на 18.06.2022г. Н. Т. се явил на МП „Капитан А.“, за да му бъде върната горепосочената сума. Съгласно приемо-предавателен протокол от 18.06.2022 г. сумата от 1 000 285 евро била предадена на Н. Т.. След това, според тезата на ответника, поради желанието на Н. Т. да пренесе паричните средства в посока Република Т., през МП „Капитан А.“, му е предоставена за попълване декларация за парични средства.

Н. Т. попълнил декларация по чл.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, посочвайки себе си като собственик и предвиден получател на паричните средства в размер на 994 285 евро, като разликата от 6 000 евро се дължала на възникнали текущи разходи. В декларацията е отбелязано, че икономическият произход на средствата е от „Печалби от труд“, в графата за предназначение е посочено „Разходи за труд“. Посочено е, че Германия е държавата на първо заминаване на паричните средства, а Т. е крайното местоназначение.

Поради съмнения за произхода на паричните средства, същите са задържани с

разписка № 22000737/18.06.2022г. и е изготвена Докладна записка с рег.№ 32-101541 от 20.06.2022г. до директора на ТД Митница Б..

С уведомление от 18.06.2022г. ръководител звено на МП „Капитан А.“ е поискал от жалбоподателя да се яви в работно време в административната сграда на ТД Митница Б. за изясняване на произхода на задържаните парични средства и издаване на решение, като е посочено, че същите са задържани на основание Регламент (ЕС) 2018/1672, чл.7, т.1, „б“, с разписка от 18.06.2022г.

Във връзка с уведомлението, на 24.06.2022г., в ТД Митница Б. Н. Т. с молба е представил договор за строителство, сключен на 20.01.2022г. в [населено място], Т., като посочил, че декларираните от него пред българската митница парични средства са му предоставени на основание поет от него ангажимент за строителство на сграда в Република Германия. Поради невъзможност да изпълни задълженията си по договора в срок, предприел действия по пренасяне на валутата към Т., с цел тя да бъде върната на възложителя, съгласно уговореното в договора. Уведомява, че сключването на договор за строителство от негова страна било опит за предприемачество, което не се осъществило заради поскъпване на цената на парцелите в Германия и затруднената икономическа обстановка в Европа поради войната в У.. Невъзможността му в уговорения по договора срок да изпълни ангажиментите си по него, го задължавала да върне обратно на възложителя получената сума. Посочил, че задържането на сумата по декларацията го поставя в невъзможност да върне парите в срок, за което ще понесе неустойка и поискал да се разпорежи връщане на временно задържаната сума и че вече понесъл своята наказателна отговорност, като помолил да не бъде санкциониран два пъти.

Съгласно приложения договор на жалбоподателя като строител-предприемач е възложено изграждане на двуетажна еднофамилна сграда, с посочени характеристики и посочване, че имотът ще се намира в Р., Германия, като се сочи че за сградата имало изготвен предварителен проект, част от договора (не е приложен). Срокът за започване на строителните дейности на обекта е в срок до 6 месеца, а за завършване в цялост на обекта, в срок от 1 година от подписване. Общата цена за изграждане на обекта е 1 000 000 евро и цялата цена се изплаща в брой от възложителя на строителя към момента на подписване на договора и същият служи като доказателство за получената от строителя сума. Съгласно клауза в договора, ако строителят не започне строителните дейности в 6 месечен срок от подписване на договора, той се разваля по право и строителят дължи връщане на цената от 1 000 000 евро на възложителя. Н. Т. твърди, че поради невъзможност да изпълни задълженията си по договора в срок, предприел действия по пренасяне на валутата към Т., за да я върне на възложителя, съгласно уговореното в договора.

Издадено е Решение № 32-210623/24.06.2022г. на Директора на ТД Митница – Б., с което на основание чл. 7, §. 1, б. „а“ и б., „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 са задържани парични средства в общ размер на 994 285 евро, от Н. Т., за срок от 30 дни, считано от 18.06.2022 г.

С оспореното в настоящето съдебно производство Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б., на основание чл.7, § 3, вр. § 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е удължен с 30 дни срокът за временно задържане на парични средства в размер на 994 285 евро, постановено с предходното Решение № 32-210623/24.06.2022г. на Директора на ТД Митница – Б..

Посочено е в акта, че след издаване на предходното решение и с оглед предприемане

на действия по компетентност за установяване на факти и обстоятелства, обосноваващи задържането на паричните средства с други правни инструменти, са сезирани компетентни органи, вкл. Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС , определена като звено, за финансово разузнаване (ЗФР) по смисъла на чл. 2, пар. 1, буква „к“ от Регламент (ЕС) 2018/1672. По линия на международното сътрудничество, чрез дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ (МРР) към Централно митническо управление (ЦМУ) на Агенция „Митници“ са изпратени запитвания до митническите администрации на Федерална република Германия и Република Румъния, относно изложените в решението за временно задържане факти и обстоятелства и дали пред тях са подавани декларации за парични средства от лицето Н. Т.. Във връзка със запитванията бил получен отговор от немския офицер за връзка по митническите въпроси, според който за последните 12 месеца (29.06.2021 до 29.06.2022г.) не са налични декларации за парични средства, подавани от Н. Т., което лице имало криминална регистрация във връзка с опит за неразрешено влизане на територията на Германия през 2020г. Към момента на продължаване на срока на мярката не били постъпили отговори от част от органите, сезирани от националните митнически органи.

От правна страна административният орган е посочил, че съгласно съображение 12) и 20) на Регламент (ЕС) 2018/1672, митническите органи на държавите членки са определени за компетентни органи, които упражняват контрол върху движението на парични средства през външните граници на Съюз. Основният инструмент за контролиране на паричните средства бил подаване на декларация, съдържаща определена информация относно приносителя, собственика, произхода и предназначението на паричните средства, когато надхвърлят прага от 10 000 E U R, а съгласно чл. 3, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2018/1672, задължението за деклариране на паричните средства не се считало за изпълнено, ако предоставената информация е невярна или непълна, или ако паричните средства не се предоставят на разположение за контрол. Формиран е извод, че към момента на издаване на решението не е отпаднала необходимостта от по-нататъшно временно задържане на паричните средства.

Допълнителен аргумент административният орган е намерил в обстоятелството, че въпреки извършените процесуални действия по събиране на информация, към момента на постановяване на решението е постъпила ограничена такава, която по никакъв начин не оборва съмненията, че паричните средства са свързани с престъпна дейност

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 7, пар. 3, във връзка с чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (Е С) 2018/1672 е удължен с 30 дни срокът за временно задържане на парични средства в общ размер на 994 285 /деветстотин деветдесет и четири хиляди и двеста осемдесет и пет/ евро, иззети от Н. Т., турски гражданин, [дата на раждане] , в [населено място], Република Т., притежаващ документ за самоличност - паспорт № U25166714, издаден на 22.10.2021г., от Република Т., с адрес: Република Т., [населено място], общ. М., [улица]/1, считано от 18.07.2022г., когато изтича на срока по предходното Решение №32-210623/24.06.2022 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на

20.07.2022 г. (л.55). Жалбата от 01.08.2022 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения: При служебната проверка по чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, съдът установи, че отказът е издаден от компетентен митнически орган съгласно чл. 2, пар. 1, буква „ж“ по Регламент (ЕС) 2018/1672, според който „компетентни органи“ означава митническите органи на държавите членки и всякакви други органи, които са оправомощени от държавите членки да прилагат настоящия регламент. Съдът приема, че визираната норма е достатъчна да обоснове компетентността на всеки митнически орган с правомощия по Регламент (ЕС) 2018/1672. За целите на изричното оправомощаване е представена Заповед № 32-206839 от 22.06.2022 г. на директора на АМ, с която директорите на ТД на АМ изрично са оправомощени да издават решения по чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ и пар. 3, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (Е С) 2018/1672.

Решението е издадено в установената писмена форма, с посочване на правните и фактически основания за издаването му по начин, позволяващ на засегнатото лице да разбере разпоредените задължения и да организира защитата си срещу утежняващия акт. Противно на твърденията на жалбоподателя – липсват доказателства за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които *съществено* са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл. Разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК урежда задължение за административния орган да уведоми всички заинтересовани страни за началото на административното производство, а тази на чл.34, ал.1 и ал.3 от АПК – да осигури на страните възможност за участие в него, вкл. да преглеждат документите по преписката, да правят бележки и извадки, да изразят становище по събраните доказателства, както и по предявените искания, да правят писмени искания и възражения. Целта на така предоставената на засегнатите лица възможност за участие в административното производство е посочено в чл.35 от АПК - индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, *ако такива са дадени*, съответно направени. Дори формално адресатът на акта да не е уведомен съгласно чл.26, ал.1 от АПК, то това нарушение не е съществено ако на него му е осигурено право да прави искания, възражения, да се запознава с доказателствата от административната преписка и сам да ангажира такива. В случая правото на защита на засегнатото лице е предоставено в хода на съдебното производство по оспорване на Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б.. Видно от същото, в него жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които би могъл да представи още в хода на административното производство. Дължим е извод, че случаят не е останал неизяснен от фактическа страна в нарушение на чл.26, ал.1, чл.34, ал.1 и ал.3 и чл.35 от АПК поради нарушаване на правото на участие на страната в административния процес, нито са налице данни, че органът би постановил решение в друг смисъл. С други думи, дори да е допуснато процесуално нарушение, то същото не е съществено, както е изискването на чл.146, т.3 от АПК. Изложеното определя спора като материалноправен – по приложението на чл. 7, пар. 3, във връзка с чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672.

Обоснована е констатацията на административния орган, че считано от 03.06.2021 г.,

в рамките на ЕС се прилага Регламент (ЕС) 2018/1672 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно контрола на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1889/2005. Показателна е декларираната в Съображение 4 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 цел на съюзния нормативен акт - да предотвратява и разкрива случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризъм, като установява система за контрол, приложим към физическите лица, които влизат в Съюза или излизат от него с парични средства или прехвърляеми инструменти на приносител в размер на 10 000 EUR или повече или тяхната равностойност в други валути

Според Съображение 7 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672 в Директива (ЕС) 2015/849 са посочени и описани редица престъпни дейности, приходите от които могат да бъдат предмет на изпиране на пари или могат да бъдат използвани за финансиране на тероризма. Приходите от тези престъпни дейности често се пренасят през външните граници на Съюза с цел да бъдат използвани за изпиране на пари или за финансиране на тероризма. Настоящият регламент следва да вземе това предвид и да установи система от правила, които в допълнение към нейния принос за предотвратяването на изпирането на пари, и особено на предикатни престъпления като данъчните престъпления, както са определени в националното право, и на финансирането на тероризма, да улесняват предотвратяването, разкриването и разследването на престъпните дейности, определени в Директива (ЕС) 2015/849.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за невъзможност правните съображения на оспореното решение да се основават на съображенията в Преамбюла на съюзния нормативен акт. Макар е необвързващи, същите са показателни за волята на съюзния законодател и за поставените от него цели, към които следва да се придържа приложението на акта с оглед тяхното постигане. Неотнормирани са и доводите за липса на национално законодателство. По силата на чл.288, пар.2 от ДФЕС регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави -членки. Обосновано в тази връзка оспореното решение е издадено на основание разпоредбите на съюзния нормативен акт.

Тук е мястото да се посочи, че законосъобразността на приложението на чл. 7, пар. 1, буква „а“ и буква „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е установена с влязло в сила съдебно решение № 2227 от 05.04.2024 г. по адм.д.№ 6776/2022 г. по описа на АССГ. В предходното административно решение, въз основа на изложената фактическата обстановка по пренасяне на паричните средства от жалбоподателя, е направен извод, че информацията, предоставена в декларацията му е невярна и непълна и са налице основателни съмнения, че пренасяните парични средства може да са свързани с престъпна дейност по чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Този извод е обоснован с противоречива информация в подадената на 18.06.2022г. декларация от Н. Т. спрямо наличните данни, с които митническите органи разполагали и житейската ѝ нелогичност. След излагане на конкретни аргументи митническият орган е приел, че може да се направи обоснован извод, че данните в подадената декларация за паричните средства от Н. Т. не отговарят на обективната истина, респективно задължението за деклариране по чл.3, § 1 от Регламент (ЕС) 2018/1672 не е било изпълнено, както и, че анализът на наличните данни създава съмнение, че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност, попадаща в обхват на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849. Съдът е възприел като правилни и законосъобразни доводите на ответния орган, че с цел да се защитят финансовите интереси на Съюза и целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 е необходимо паричните средства да бъдат временно задържани, по реда на Регламента, до времето необходимо на компетентните органи да установят дали

обстоятелствата по случая оправдават по нататъшното задържане, но за не повече от 30 дни, считано от 18.06.2022г., когато паричните средства действително са били задържани от лицето. Съдът е приел, че митническият орган е имал основания за съмнение по отношение на пренасяните от жалбоподателя парични средства (техния източник, местонахождение, разположение, движение, собственост и предназначение) и съответно основание да предприеме действие по контрол съгласно Регламент (ЕС) 2018/1672. Възприети са и изводите, че лицето прикрива естеството, източника, местонахождението, разположението, движението и собствеността на паричните средства, което е попада в обхвата на чл.3, т.4, букви „г“ и „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, даващ определение за изпиране на пари. В заключение, съдът е приел за правилни и законосъобразни изводите на органа в предходното решение, че е налице прикриване на естеството, източника и движението на паричните средства, респективно, че паричните средства може да са свързани с престъпна дейност по смисъла на чл. 3, ал. 4, б. „г“ и б. „е“ от Директива (ЕС) 2015/849, поради което и с оглед защита на интересите на Съюза и за целите на Регламент (ЕС) 2018/1672 решението е издадено в съответствие с материалния закон, т.е. при правилно приложение на чл. 7, § 1, б. „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672.

Спорът относно законосъобразността на Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б. е по приложението на чл. 7, § 3 от Регламент (ЕС) 2018/1672, според който срокът на временно задържане е строго ограничен съгласно националното право до времето, необходимо на компетентните органи да установят дали обстоятелствата по случая *оправдават по-нататъшно задържане*. Срокът на временно задържане не може да надхвърли 30 дни (предмет на предходното Решение № 32-210623/24.06.2022г. на Директора на ТД Митница – Б.). След като компетентните органи извършат задълбочена оценка на *необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане*, те могат да вземат решение за удължаване на срока на временно задържане най-много до 90 дни. Този максимален срок в случая е спазен, доколкото продължаването на срока е за 30 дни. Според декларираната цел в Съображение 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672: Следва да е възможно да се удължи срокът на временно задържане на паричните средства в специфични и надлежно оценени случаи, например когато компетентните органи срещат *трудности* при получаването на информация за евентуална престъпна дейност, *inter alia*, когато се изисква *обмен на информация* с трета държава, когато документите трябва да бъдат преведени или когато е трудно да се идентифицира изпращачът или получателят в случаите на непридружени парични средства.

След постановяване на предходното административно решение от 24.06.2022 г. – на 27.06.2022 г. е изпратено писмо рег. № 32-212905 на директора на Митница Б. до директора на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС с уведомление по чл.88 от ЗМИП, според който органите на НАП и митническите органи са длъжни да предоставят информация на дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС незабавно, ако при осъществяване на законоустановените си функции установят факти и обстоятелства, които може да са свързани с изпиране на пари. В писмото е изискано извършване на проверка в рамките на правомощията „в най-кратки срокове“ и обратна информация по случая, не по-късно от 14.07.2022 г. *с цел своевременно предприемане на действия за удължаване на срока за временно задържане или за връщане на паричните средства*. Установява се от писмо рег. № 32-212905 от 24.06.2022 г., че същата информация, освен на дирекция ФР на ДАНС, е предоставена още и на директора на ГДБОП-МВР и директора на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на МВР.

От директора на САД ФР – ДАНС е предоставена информация с писмо рег. № ФР-10-55022 от 18.07.2022 г. по описа на ДАНС и рег. № 32-250581 от 27.07.2022 г. по описа на Митница Б., че в САД ФР-ДАНС е образувана преписка и на основание чл.72, ал.4 от ЗМИП са изготвени запитвания до три финансово-разузнавателни звена (ФРЗ) с цел придобиване на допълнителна информация. *Според директора на САД ФР-ДАНС съмнението за изпиране на пари/наличие на средства с престъпен произход не е отпаднало, поради което и на основание чл.75, ал.1 от ЗМИП информацията по случая е предоставена на специализирана дирекция на ДАНС.*

С писмо рег. № 32-212900 от 27.06.2022 г. на директора на Митница Б. до директора на дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ (МРР) – ЦМУ на АМ е изискано съдействие за получаване на информация по линия на международното сътрудничество с цел осъществяване на контакт с офицерите за връзка по митнически въпроси на Германия и Румъния и предоставяне на информация по реда на чл.10 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Предоставена е информация от 29.06.2022 г. от Митническа криминална служба – Генерална митническа дирекция на Германия, че през последните 12 месеца относно Н. Т., [дата на раждане] , не са налични декларации за парични средства, няма данни за митнически нарушения, а през 2020 г. има криминални регистрации за опит за неразрешено влизане в Германия.

Въз основа на посочените писмени доказателства – писма от 27.06.2022 г. на директора на Митница Б. до трети, компетентни органи, съдът приема за осъществено и доказано основанието по чл.7, пар.3, във връзка Съображение 28 от Преамбюла на Регламент (ЕС) 2018/1672: налице е необходимост от обмен на информация с трети държави членки (Германия, посочена като начало на движението на паричните средства и Румъния, през чиято територия средствата са навлезли на територията на България). Предвид сезирането на компетентните дирекции на ДАНС съдът приема за доказано и изискването за наличие на специфичен и надлежно оценен случай, при който компетентните органи срещат *трудности* при получаването на информация за евентуална престъпна дейност. В тази връзка е показателно и изрично е посочено в писмо рег. № ФР-10-55022 от 18.07.2022 г. по описа на ДАНС и рег. № 32-250581 от 27.07.2022 г. по описа на Митница Б., че *съмнението за изпиране на пари/наличие на средства с престъпен произход не е отпаднало.*

Предвид предприетите активни действия от страна на митническите органи след издаване на предходното административно решение от 24.06.2022 г. по сезиране на други органи, които са компетентни да установят дали са налице основания за последваща намеса, като разследвания или задържане на паричните средства на основание на други правни инструменти (САД ФР на ДАНС и МРР при ЦМУ на АМ), съдът намира за изпълнена хипотезата на чл.7, пар.3, вр. Съображение 28 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Доказана е необходимост от обмен на информация с трети държави – членки, както и наличие на специфичен и надлежно оценен случай, при който компетентните органи срещат *трудности* при получаването на информация за евентуална престъпна дейност.

По-нататък, разпоредбата на чл.7, пар.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672 урежда задължение за административния орган да извърши задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на по-нататъшно временно задържане. Същото е в съответствие с изискването на чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Значителният размер на пренасяната сума, декларирането от страна на приносителя на противоречиви и неверни обстоятелства, необходимостта да се изискат сведения от други компетентни органи, вкл. и по линия на международното митническо сътрудничество,

както и удължаването на срока с минимална част (30 дни) от визираните в чл.7, пар.3, изр. последно от Регламент (ЕС) 2018/1672 90 дни са указание, че административният орган е извършил дължимата задълбочена оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката. Целта на задържането по Регламента, съответна на целта на закона по смисъла на изискването за законосъобразност по АПК, е да се осигури определено време, което да позволи на съответните компетентни органи да извършат проверки и да преценят дали е налице основание за последваща намеса, както е посочено в цитираното по горе съображение 28 от Регламент (ЕС) 2018/1672. Предвид, че след издаване на първоначалното решение от 24.06.2022 г. е било необходимо събиране на информация по случая от други компетентни органи, които също са преценили, че *съмнението за изпиране на пари/наличие на средства с престъпен произход не е отпаднало, е указание за пропорционалност на решението за удължаване по чл.7, пар.3 от Регламент (ЕС) 2018/1672.*

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че процесната мярка е в противоречие с изхода на наказателното производство по НОХД № 335/2022 г. по описа на РС Свиленград, приключило със споразумение, по което е разпоредено паричните средства да бъдат върнати на чуждия гражданин или негов упълномощен. В наказателното производство е бил решаван друг въпрос и той е по повод тяхното недеклариране, а не на техния произход, собственост, предназначение, движение и краен получател, което е предмет на контрол от Регламент (ЕС) 2018/1672. Касае се за различни и самостоятелни производства – наказателно и административно, поради което доводите на жалбоподателя, че съдът е разпоредил освобождаване на паричните средства за целите на наказателното производство са *напълно ирелевантни към административното задържане.* Проведеното срещу жалбоподателя наказателно производство е за престъпление по чл.251, ал.1 от НК – за недекларираните парични средства на 11.06.2022г., които е целял да пренесе тайно за Република Т.. В този смисъл е неоснователно оплакването, че тъй като случаят вече е бил разглеждан от органите на прокуратурата и те са имали възможност при наличие на съмнения за произхода на паричните средства и възможността да бъдат свързани с престъпна дейност, да предприемат необходимите мерки, то митническите органи нямат контролни правомощия. Напротив, за митническите органи по силата на регламента е налице самостоятелно правомощие, извън правомощията по Валутния закон, да осъществят контрол на паричните средства, които се внасят в Съюза или се изнасят от него. След връщането на тези средства на 18.06.2022 г., за митническите органи, като компетентни по Регламент (ЕС) 2018/1672, продължава да е налице възможност да упражнят правомощията си по чл.7, пар.3 от регламента. Оплакването, че обжалваното решение е издадено единствено с цел оказване на натиск върху собственика на паричните средства и превратно упражняване на власт, съдът приема същото за защитна теза, която не се потвърждава от събраните по делото доказателства.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, постановено при липса на отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъдат отхвърлена.

При този изход на делото и направеното от пълномощника на ответника искане, в полза на Агенция Митници следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. А. Д. от АК Х., срещу Решение № 32-237950 от 15.07.2022 г. на директора на ТД Митница – Б., с което на основание чл.7, § 3, вр. § 1, б. „а“ и б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1672 е удължен с 30 дни срокът за временно задържане на парични средства в размер на 994 285 евро.

ОСЪЖДА Н. Т., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. И. А. Д. от АК Х., да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: